

DOLENJSKE NOVICE

Izhajajo 1. in 15. vsacega meseca. Cena jim je s poštnino vred za celo leto naprej 2 K, za pol leta 1 K. Naročnina za Nemčijo, Bosno in druge evropske države znaša 2 K 50 h, za Ameriko pa 3 K. — Dopise sprejema urednik, naročnino in oznanila tiskarna J. Krajec nasl. v Novem mestu.

Cenjenim naročnikom!

Kateri nam dosedaj na kakršenkoli način še ni naznanil, da ne želi več sprejemati našega lista, smatramo ga za nadaljnega našega cenjenega naročnika, četudi še ima morda plačati za pretečeno leto. Seveda pričakujemo in danes še enkrat najvljudneje prosimo, da nam dotičnik vsaj zaostanek zares prav kmalu vpošlje!

Gospodarske stvari.

Kedaj naj se opustošene vinogradske nasade na novo zasadi?

Vinograd obdelovati,
Slovenec mora znati,
Kdor delal prav ne bo,
Naj pije le vodo!

Kdor se hoče dandanes po nastopu trtne uši s pridom baviti z vinogradništvom, mora biti dobro poučen v umni vinoreji in v kletarstvu. Najbolj potrebuje te véde, kadar se namenja opustošene vinogradske nasade na novo s cepljenimi trtami zasaditi, kajti tu je pred vsem treba resno preudariti in preračuniti, se bode li novi nasad obnesel in bode se li trud in glavnica v ta namen žrtvovana, obrestovala ali ne. Pri sedanjih razmerah ne zadošča modrovanje: če je vinska trta v tem vinogradu rastle in rodila pred nastopom trtne uši, bode i v bodočnosti, marveč mora se vprašati, bode li novo zasajen nasad dajal toliko in takega vinskega pridelka, ki bode poplačal trud in povrnil stroške, koji so se v to svrhu naložili in zaradi tega je prvi pogoj za uspešno izvršitev tega gospodarskega podjetja, da si vsak vinogradnik pred začetkom presnovanja svojega opustošenega vinograda natanko načrta dela, ki ga čakajo in si napravi potrošnik, koliko bode v ta namen izdal ter se ozira na vremenske vplive in kakovost zemlje. — Predočimo si v to svrhu najvažnejša dela od začetka, t. j. od pripravljanja opustošenega vinograda do tedaj, ko začne trs redno roditi.

Vsa dela se razdelé na več let. — Na čas, ki ga rabimo, da opustošeni vinograd pripravimo sposoben za novo zasaditev, t. j., da vinograd na 70—90 cm globoko prerigolamo, da v njem speljemo potrebna pota in jarke, ki naj vodo deževnico ob nalivih odpeljujejo, da v strmih legah napravimo podzidja ter da slednjič zravnamo (planiramo) zemljo. Na to se začne zasaditev cepljenih trt na stalno mesto. Tu se zahteva, da načrtamo ves svet v oddaljenosti 1—1,3 m v četverkotniku, kamor se bodo trte sadile, da imamo pripravljenih zadostno število takih sort cepljenih trt, ki so legi in

podnebju najbolj priporočljive, da jih zasajamo o pravem času in pravilno.

Za tem sledé dela, ki jih moramo izvrševati, predno trs začne roditi. Ta so, in sicer a) v prvem letu: odgrinjanje pognankov, pozasajanje izostalnih sadik, okopavanje, mandanje, vežnja pognankov in zavarovanje proti zimskim mrazom; b) v drugem letu: odgrinjanje, gnojenje, obrezovanje, okopavanje, pozasajanje izostalnih sadik, mandanje, vežnja mladik, trgategv in zavarovanje proti zmrzali; c) v tretjem letu: odkrivanje, obrezovanje, okopavanje, mandanje in vežnja pognankov, trgategv in zavarovanje proti zmrzali, in d) v četrtem in vsakem poznejšem letu: obrezovanje, okopavanje, zatikanje kolov in vežnje, mandanje, vežnja pognankov, skrajšanje mladja, trgategv. — Med tem časom se mora trta i pravilno izgojevati in obrezovati ter se morajo izvrševati po potrebi po večkrat vsa ona dela, koja služijo v obrambo proti rastlinskim in živalskim škodljivcem (škropljenje, žvepljanje, zatiranje vinogradskega rilčkarja itd.)

Umevno je, da pri tolikih in vsestranskih delih neugodno upliva, ako biva vinogradnik daleč od novega nasada, da se s tem vse delo neprimerno podraži, mnogokrat onemogoči. Istotako se stavi vse podjetje v nevarnost, ako v dotičnem okraju toča rada pobije, če zmrzal zgodaj v jeseni in pozno spomladi škoduje, ali če je zemlja slabe kakovosti. Posebno je vse te okoliščine uvaževati v krajih, kjer se dobé težko delavske moči in so delavci dragi. Združeni so torej z novim nasadom i prav obili stroški. Iz vsega tega sledi: Nove vinogradne nasade naj se zasadile tam, kjer so dani ugodni pogoji, da se jih bode zamoglo oskrbovati po vseh naukih novega vinogradstva, kjer se ima tedaj ugodno lego, ugodno zemljo, kjer se ima na razpolago priporočljive in fine trte, katere rodé le prav dobra vina. V ta namen je zlasti začetnikom v novem vinogradstvu priporočati, da se popred udeležé vsaj enega ali več vinogradskih tečajev, da marljivo prebirajo spise, ki to stroko obravnavajo, da imajo poleg tega še vedno zvedenca — moža, kojega morejo v sili ali v dvomu za svet vprašati in da so naročeni vsaj na en strokovni list, ki podučuje o tem. Kjer pa se ne ozira na vse to, je pri sedanjih, primeroma nizkih cenah pridelanih domačih vin, katere bodo bržčas trajno ostale, zelo dvomljivo, se bodeli trud in glavnica v ta namen naložena, toliko obrestovala, da se izplača to gospodarsko podjetje, in tedaj je priporočati, da se to sploh ne izvrši.

Politični pregled.

Vojska med Rusijo in Japonsko.

Japonci hoteli so na vsak način vojsko, dasi je bil ruski car skrajno prijenljiv. In sedaj jo imajo. Se bo li iztekla zanje ugodno, je jako dvomljivo.

Dne 8. februarja odpotoval je nenadoma japonski poslanik iz Petrograda. O polnoči med 8. in 9. t. m. so japonske torpedovke (male ladije, ki streljajo ladijam silno nevarne torpede) nenadoma v temni noči napadle rusko brodovje pred trdnjavo Port Arthur, ležečo na mandžurski obali v vzhodni Aziji v bližini preporne dežele Koreja. Ta napad se je izvršil, ne da bi bili Japonci — kakor je sploh običajno — prej vojsko napovedali. Torej zavraten, hinavski napad, ki jako dobro kaže značaj tega rumenega ljudstva. Torpedovke so precej znatno poškodovale tri ruske ladije, tako da ne bodo mogle pred par tedni v boj. Te tri ruske ladije stale so 27 milijonov kron, torej precej občutna škoda! Za odgovor na ta nočni napad napovedal je 9. t. m. ob 3. uri popoldne car Nikolaj II. vojno Japonski. Ob enem je izdal oklic na svoj narod, v katerem mu naznanja ta odlok, ga pozivlja k zvestobi ter molitvi za zmago ruskega orožja. Precej potem je šel ruski car sam v cerkev prosit zmage svoji vojski. Rusi so to napoved sprejeli z navdušenjem, in živio-klicev na carja in armado po ulicah in javnih prostorih ni bilo ne konca ne kraja.

Japonci so potem še enkrat pri belem dnevu napadli trdnjavo Port Arthur, a je bil ta napad odbit in so imeli Japonci precej škode. Vršilo se je še več drugih spopadov na morju, pri katerih so Rusi izgubili več ladij in so jim Japonci tudi vjeli par sto mož. V teh zmešnjavah bilo jim je mogoče na Korejo prepeljati precej pehotnih čet in tam se pričakuje v kratkem huda bitka med ruskimi in japonskimi četami.

Toliko gotovega se da posneti iz raznih med seboj si nasprotujočih poročil. Pomisliti moramo najprvo, da je bojišče daleč od nas. Najhitreja ladija pride iz Trsta na Japonsko v 40 dneh. Vsaka brzojavljena beseda stane 7 K 70 vin. Zato ni mogoče dobiti čisto točnih poročil, zlasti ker prihajajo skozi angleške in nemške roke. Angleži in Nemci pa Ruse kaj težko gledajo in kar veseli jih, če poročajo o kakem neuspehu. Da, trdi se, da so Angleži Japonce podpihovali k vojski in jim tudi dali denarja za vojsko. Ravno tako hinavsko se napram Rusom vedejo Kitajci. Kdo ve, če ne bodo zavratno napadli Rusov ali jim nagajali?

Ruse so prvi neuspehi nekoliko poparili. A vojske še ni konec, in kdor se zadnji smeji, se najboljše smeji. Rusi so ravnali vseskoz pošteno in brez zvijače, Japonci ne, saj niti napovedali niso vojske, zato so iznenadili Ruse. Isti dan, ko so odpoklicali svojega zastopnika iz Petrograda so že tudi napadli brodovje Rusov, a ti so menili, da jih pred tremi dnevi ne bo, tako daleč je namreč po morju od Japonske do Port Arthurja. Torej le zvijača in neodkritost je pomagala Japoncem. Drugače pa bo na suhem. Rusi imajo v par dneh na bojišču krog 800.000 mož, med tem ko jih cela Japonska zmore s črno vojsko vred 500.000. Rusi imajo tudi denar, cesar Japoncem

precej zmanjkuje in zato bodo Rusi lahko dalj časa vzdržali.

Da mi kot Slovani želimo iz srca zmage ruskemu orožju je pač umevno. Kako veselje bi imeli Nemci, ko bi bila Rusija poražena, s koliko večjo drznostjo bi nadaljevali započeto delo ponemčevanja Slovanov. In kake zmešnjave bi tudi nastale na Balkanu! Že tako je Avstrija pripravljena za vsak slučaj, da kot bližnji sosed pomagal vzdrževati red na Balkanu, kateri bi se gotovo kalil, če zmagajo Japonci. Vrh tega je pravica na strani Rusov, le prisiljeni so pričeli vojsko. Ne pozabimo tudi, da so Rusi kristjani, Japonci pa malikovalci. Zato: Bog daj Rusiji slavno zmago!

Najnovejše o vojski: Japonci so Port Arthur napadli iz luke Vei-hai-vei, ki je v angleški oblasti. Angleži so sicer obljubili, da ne bodo držali z nikomur, a v svoji luki so dali skrivališče Japoncem. To je poštenost! Ruska bo Angleže za to trdo prijala. — Pri zadnjih bitkah so imeli tudi Japonci občutne izgube in se jim je potopilo več ladij. — Kitajci nameravajo razdreti mandžursko železnico, da ne bi Rusi mogli dobivati vojakov in živeža. — Rusi postavijo v skrajni sili lahko 9 milijonov vojakov na bojišče in vsi so preskrbljeni z vsem potrebnim. No, bodo pač predrzni Japonci kmalu bolj krotki. — Med tem ko so se Rusi in Japonci bili pri Port Arthurju, došlo je 12. t. m. pet ruskih bojnih ladij iz Vladivostoka v 24. urah pred japonsko mesto Hakodato, ki je glavno mesto otoka Jesso, in so to mesto popolnoma razrušili z bombardiranjem. Rusi so toraj Japonce napadli v njih lastni deželi! Bodo pač Japonci hiteli domov! — Še eno: Angleži trosijo med svet skoraj same lažnjive stvari o vojski. —

Notranji položaj naše države je nespremenjen. Dokler se ne pobotajo Čehi in Nemci, ne bo boljše. Sedanje ministerstvo pa je odločno nemškega mišljenja in teženja, zato je vedno pri starem neredu.

Škof J. J. Strossmayr, slavni Jugoslovan in poznani prijatelj Slovencev, je praznoval dne 4. t. m. devetdesetletnico svojega rojstva. Porodil se je dne 4. februarja 1815, bil v mašnika posvečen dne 16. februarja 1838, in dne 29. septembra 1850 je zasedel škofijsko stolico v Djakovem. On je tedaj že 66 let duhovnik in 54 let škof. Ko se je porodil, je bil avstrijski cesar Franc I., papež pa Pij VII. Od tega so sledili papeži: Leon XII., Pij VIII., Gregor XVI., Pij IX., Leon XIII. in Pij X. V Djakovem so devetdesetletnico velikega škofa obhajali zelo slovesno, istotako po ostalem Hrvatskem. Vsi Slovani pa so se združevali v iskreni želji: Ljubi Bog ohrani za slovanstvo prezasluznega škofa še prav mnogo, mnogo let!

V raznih okrajih Hrvatske še vedno ni miru in se je bati upora radi nepostavnega ravnanja mažaranskih uradnikov. Zato so oblasti poslale v nevarne kraje precej vojakov. Z bajonetom in smodnikom se Hrvatom deli pravica!

Na Srbskem imajo nove ministre. Morebiti se bo kralj Peter vendarle otresel morilcev svojega prednika.

Lepe prijatelje so se spet izkazali Lahi. K pomorskemu oblastvu v Pulju prišel je nek častnik s pooblastili, od avstrijskega vojnega ministra potrjenimi, ter zahteval, naj se mu izroči v proučevanje vojna zastava

admiralske ladije „Re d' Italia“, katero je naše brodogradnje leta 1866 v pomorski bitki pri Visu potopilo. Kar naenkrat pa se je izvedelo, da je imenovana zastava v pomorskem arzenalu v Benetkah! Izkazalo se je, da oni častnik ni bil avstrijski častnik, da so bili podpisi in pečati ponarejeni ter da so Lahli imenovano zastavo — po domače povedano — ukradli. Kaj bodo sedaj naredili naši politiki, se ne ve. Žaljena je čast cele Avstrije in nje slavne armade, a ni upanja, da se bo kdo poklicanih resno za to potegnil.

Na Balkanu padel je debel sneg in je tako splošna nameravana ustaja vsaj za nekaj časa preprečena. Turčija uradno na vse načine obrekuje Makedonce in jih svetu slika kot zverine in pošasti, ne pove pa, kako grdo da ona ravna s kristjani. Mera bo kmalu polna in potem pride dan svobode, ko popadejo balkanski Slovani orožje in vkljub vsem ugovorom „krščanskih“ vlad maščujejo stoterne krivice od Turkov jim prizadete. Bolni stavec jih dobi tedaj po grbi in iti mora nazaj v Azijo od koder se je pritepel samo za to, da ovira razvoj in pokret slovanskih narodov, a ne stori prav ničesar za povzdigo omike in olike. Ko bi bili naši državniki pametni možje in res domoljubni Avstrijci, bi okrepili Avstrijo s tem, da dajo svobodo tem narodom. Bili bi jim gotovo boljši in hvaležnejši zavezniki, ko pa lačni Lahli in hinavski Nemci, ki oboji preže in delujejo na pogin Avstrije, da si vsak od nje odtrga en kos.

Nemcem v južno-zahodni Afriki se ne godi preveč dobro. Domačini so prisegli, da vsacega Nemca grozovito umore, ki jim pride v pest. V raznih bojih so Nemci podlegli in izgubili veliko vojakov. Sovraštvo domačinov do Nemcev izvira od tod, ker so jih leti samo zatirali in grdo izžemali, mesto da bi jih bili deležno storili krščanske omike in prosvete.

LISTEK.

V RIM!

Kolosej.

(Dalje.)

Kakor rečeno, služilo je to velikansko poslopje igram, zabavi. A kakšnim igram, kakšni zabavi! Ti tisoči hodili so le-sem gledat — kri in morijo! Spregovorimo kaj več o tej čudni zabavi Rimljanov.

Pripomniti treba še, da so vse take in enake predstave s početka imele verski značaj, združene so bile s prazniki njih božanstev in s pogrebi. Ta značaj se je poizgubil in čim bolj se je poizgubljal, tem bolj divje in krvoločne so postajale te igre, tem bolj jih je tudi nenasična rimska druhal zahtevala, in čim več jih je bilo, tem bolj so podivjali vsi sloji rimskega naroda. Kajti ne samo druhal jih je pohajala, marveč tudi meščanstvo, plemstvo, duhovenstvo, da, celo nežni spol je našel svojo največjo zabavo v krvi in moriji v amfiteatru. To neprestano hrepenenje po takih zabavah je bilo za Rimce kaj slabo znamenje; ponehaval je njih npravstvena in tudi telesna moč, in vse njih misli so bile obrnjene v hrano in zabavo: znamenje njih bližnjega propada. „Kruha in iger“ je hrupno zahteval narod pred cesarsko palačo, in dokler je kak cesar dajal obojega, vladal je; če se je pa ustavil zahtevi naroda, kmalu je bilo po njem. Tako so te zabave postale politično orodje tako v roki vladarjev, kakor v roki naroda.

Sprva vršili so se v amfiteatru samo predstave zverij. Rimci so tu gledali čudovite živali in zveri tujih dežel, ki so jih njih vojskovodje podjarmili. Torej nekaka menažerija. Ob

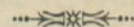
enem so razni krotitelji tudi kazali, kako so ukrotili razne živali. Martial pripoveduje, kako so levi lovili domače zajce. Seveda je lev zajca hitro vjel, a popadel ga je tako varno s svojimi zobmi, kakor mačka nosi svoje mlada, ne da bi mu bil kaj naredil. Na hrbtih divjih bikov plesali so dečki in deklice, plašni jelen je lepo mirno nosil uzdo, divji leopard pa je bil uprežen v jarem. Sloni so plesali, pisali v pesek latinske črke in enkrat je dvanajst teh velikih živali paroma sedlo za mizo k obedu. Živali so pri tem nastopale lepo okinčane in opravljene. Torej predstave, kakor jih vidimo po naših „cirkusih“. Za tem pa se je začel boj divjih, neukročenih zverij, ki so jih za drag denar in z velikimi težavami dobivali v Rim. Cesar August pohvalno piše o sebi: „Dal sem narodu 26krat predstave divjih zverij in pri teh je bilo nekaj nad 3500 zverij iz Afrike.“ Ko je bil dodelan Kolosej, othajali so otvoritev tega velikanskega amfiteatra 100 dnij. Pri teh igrah je bilo poklanih nad 9000 domačih in divjih živalij, da, celo ženske so se to pot pokazale na pozorišču. Najprvo so namreč zveri med seboj naščuvali z biči, sulicami, pšicami, razbeljenim železom. In kadar so se uprav razsrdile in divjale in se grizle ter morale med seboj, tedaj je množica kar rjula veselja in razkošja. Kar se jih ni med seboj ugonobilo, te so potem iz varnega zavetja streljali; zlasti cesarju in drugim odličnjakom je bila dana ta čast. Kar naenkrat pa so hoteli razni ljudje pokazati svoj pogum in šli dobro oboroženi med divje zveri na pozorišče, in ženske seveda niso hotele zaostati. To je bilo nekaj novega in mikavnega za ohlapne živce rimskega propalega naroda.

Se bolj nečloveško pa je postalo to početje, ko so v boj proti divjim zverem pošiljali v vojski vjete, v smrt obsojene ali nedolžne kristjane zaradi njih vere. Dali so jim v roke prav slabo orožje, samo, da bi bila njih muka in smrtni boj tem hujši. Privezali so jih po celem amfiteatru na okrog na kole, da se niso mogli ganiti in iti, in zveri so jih počasi trgale in trle ude in kosti. Tudi so jih pribili ali privezali na križ, a toliko visoko, da so zveri dosegle njih noge. Kar cele kupe so jih brez vse obleke nagnali na pozorišče in nanje spustili celo tolpo zverij. Tudi so jih zašili v živalske kože in potem nanje naščuvali zveri.

Bila je navada, da so taki rokoborci pozdravili navzočega cesarja z besedami: „Zdravstvuj, cesar, v smrt idoči te pozdravljajo.“ Kristjani tega niso storili, pač pa, ali na kolih viseč ali pa v gosti gnječi stisnjeni, pevali slavospeve Kristusu Gospodu. Divje zveri, par dnij prej sestradane, kar besne in tulijo v svojih kletkah, ko slišijo divjanje množice nad seboj, ki hrupno zahteva smrt teh kristjanov, ki niti cesarja ne pozdravijo. In cesar migne! Kletke se odpro in v velikih skokih pridrve tigri, levi, leopardi, medvedje in druge zveri. Za hip jih omami solnčna svetloba in postojé. A že jih dregajo z razbeljenim železjem. Tudi so uzrli človeško meso. En čas potihne petje kristjanov, naravni strah pred smrtjo jih popade in stisnejo se, a spet se oglasi petje. Že je skočil lev v gručo, drugi, tretji, tam tiger: kosti pokajo, kri curlja v potokih iz strašnih ran, globoki vzdih, klici vsposodbene, drug za drugim padajo: možje, žene, device, mladeniči, otroci; vedno bolj ponjkuje petje, le „Kriste, Kriste“ se čuje iz umirajočih ust, če za hip preneha s tuljenjem besneča množica, ki se sklanja raz sedeže, da dobro vidi smrtni boj teh čudnih ljudij, kateri bi se bili mogli vsi rešiti, samo da so pristopili tam k žrtveniku pred cesarjevim sedežem in vrgli samo eno zrnce kadila v žrjavico. A ne eden se ni izneveril Kristu, vsi so junaško umrli zanj in prejeli krono in palmo. In kar strah prevzame množice pred to silo.

In ta sila jih je res vrgla. S krvjo so tu v amfiteatru hoteli Rimci zadušiti krščanstvo: vedno bolj so prirejali igre in zabave, da bi tako odvrnili ljudi od strogega nauka Kristusovega o samozatajevanju, kri naj bi vzbudila slast in strast, a hudi strah pred vero; a ko tisoči in tisoči namočijo s krvjo tla amfiteatra, ne meneč se za muke, tedaj spoznajo Rimci vseh slojev, da je minul čas njih vladanja, da zavлада sedaj Kristus, kateremu iz tu prelite krvi ostanejo mlijoni novih spoznavalcev. Kri kristjanov tu v Koloseju in drugod padlih je strmoglavila poganstvo.

(Konec.)

Štirikrat povabljen, a nobenkrat jedel.

Pri „zlati ribi“ sedeli so v posebni sobi navadni stalni gostje: gospodje naddavkar, nadgozdar, lekarnar in blagajnik. Samo zdravnika še ni bilo. Pa jim je bilo to pot še prav všeč, da se je tako dolgo zamudil, dasi so ga radi imeli med seboj. Imeli so se namreč toliko na videz važnega pomeniti o njegovi osebi, da jim je bilo zares ljubo, da še ni prišel in jih zasačil pri zaroti, ki se je kovala zoper njega.

Še le ko zdravnik vstopi, prenehajo govoriti tako tiho in skrivnostno. Veselo ga pozdravijo in mu voščijo srečo k jutrišnjemu godu. Gosp. doktor je bil namreč precej obilen, drugi dan pa je bil „debeli četrtek“. Zdravnik te šale ni vzel za zlo in tako se je razvila prav živahna zabava.

Drugo jutro gospod doktor ravno premišljuje, kaj bi si ukazal skuhati za primerno praznovanje debelega četrтка, kar prinese strežnica pismo. Gospod naddavkar ga vljudno vabi naj pride opoludne na mastno gosko. Naš doktor pa perutnine sploh ni maral, najmanj pa gosko! Brr! Zakolne kakor Čič in preklinja vse gosi in race in naddavkarja in — toda, odpisal je, da si dovoljuje sprejeti povabilo in pride k obedu. Z naddavkarjem bi pač rad živel tudi za naprej v miru in prijaznosti.

Komaj se je dobro opravil, že vstopi gozdarski pomočnik in ga v imenu gospoda nadgozdarja povabi na slastnega mrjasca. Divjačina — pa taka — oh zakaj je obljubil gospodu naddavkarju! Ko ima tako rad ravno divjega mrjasca! Le z nevoljo odpiše, da ne more vsprejeti povabilo, ker je drugam obljubil.

Ne mine pol ure, prinese lekarnarjev hlapec pismo. „Ljubi doktor! Krasne postrvi imam. Pridi opoludne! Zdrav!“ Doktor bi najraje ušel iz kože, tako je hud: kajti postrvi ljubil je še bolj ko divjačino. In radi tiste bebaste gosi naj pusti postrvi. Preneumno! Pa kaj hoče! Odpiše, da ne more priti, ker je že obljubil drugam. Kar škripalo je pero, s tako jezo je napisal to odpoved.

Ni še ta vrat dobro zaprl za sabo, že pride sluga gospoda blagajnika. Vabi ga na kolone; izvrstne klobase ga čakajo. Gospod doktor bi bil o polnoči vstal, da bi ga kdo poklical k klobasam, tako je strastno ljubil to jed. Toda, kaj mu pomaga vsa jeza: odpovedati mora tudi tam,

Celo dopoludne je bil neznano slabe volje, kar pihal je. Tako se približa pol 12. ura. G. doktor vzame klobuk in palico in jo mahne proti naddavkarjevi hiši. Moral je iti mimo hiše g. blagajnika. Spomni se okusnih klobas, kar sline se mu cede in v naglici izvleče iz žepa vizitko in nanjo napiše odpoved g. naddavkarju. Nekemu pobu da desetico in pisemce, da jo ponese tja, sam pa krene k blagajniku. Ko pride tja, izve: „Gospa in gospod sta se ravnokar odpeljala, ker je g. doktor rekel, da ne pride k obedu. Šla sta na obisk k so-rodniku.“ — Nevoljen se poda čez cesto k lekarnarju, češ, zaubiti dobim tam kaj kosila. Povedo mu: „Gospod je postrvi poslal nekemu svojemu prijatelju in šel k g. naddavkarju, ki ga je pred četrť ure prišel povabiti na gosko.“ In spet jo odkuri z gladom v želodcu, z jezo v srcu. „E si misli, nadgozdar ni tako natančen, mi bo že kaj dal.“ Toda, tudi tega ni doma. Sedaj mu je bilo pa dosti, kar barve so ga spreletavale. „K naddavkarju ne smem, doma pa ne dobim ničesar več“, to je bilo njegovo kosilo.

Ko vstopi zvečer v posebno sobo pri „zlati ribi“, sede notri že oni štirje gospodje in ga pozdravijo z gromovitim smehom. In doktor je precej vedel, da so mu oni vzajemno pripravili tako lep debeli četrtek, ko je bil štirikrat povabljen, a se ni ne enkrat najedel. In da ne bi tega drugje povedali, jim je moral plačati par štefanov vina, a izvedelo se je vendar le.

Piše se nam:

Iz Novega mesta. — Družba sv. Mohorja. — Nabinanje udov za našo slavno družbo sv. Mohorja se bliža koncu. Vsakega Slovenca je pač sveta dolžnost da deluje med rojaki za prekoriščno družbo, katera je ponos slovenskemu narodu. Družbi nikakor ni na tem, da bi imela le število članov, njej je največ na tem, da goji narodno zavest, potrjuje omahljive

v sveti veri, ter svojo nalogo tudi častno rešuje na vseh poljih kulture in izobraženosti. Marsikateri obmejni Slovenec bi bil že davno izgubljen, in ž njim koliko družin, če bi ne čital edinih slovenskih knjig, ki jih v roke dobi za mali denar. Gospodar zajema iz njih marsikaj koristnega, kar mu je zelo koristno pri gospodarstvu. Svoji mladoletni družini sme pustiti, da se sme zabavati in srebati prekorištnih nauk iz društvenih knjig. Ne sme ti biti žal za čas, če mladina istega nekaj zgubi pri čitanju teh knjig, ker ta čas se obilno poplača v poznejši dobi. Vsak zaveden gospodar bode ob prostem času priganjal mladino k čitanju koristnih knjig, mesto da pusti isto pohajkovati. Pisec teh vrstic praznoval sem že 25, leto kot član te družbe. Vpisoval sem se ko sem bil na tujem in pri vojaki, povsod sem deloval za pridobitev članov. Ta trud se mi je mnogokrat poplačal s tem, da sem marljivo čital knjige. Pred nekaj leti sem kupil neko posestvo, davčni urad mi nakaže, da imam plačati pristojbino (procente). Koj na to se spomnim, da ista tabela stoji v neki društveni Mohorjevi knjigi, hitro poiščem in najdem natančen popis koliko pripada na enako posestvo pristojbine. Nič manj nego za polovico je davčni urad preveč zahteval. Napravim pritožbo in navedem podatke potrebne za to. Po raznih pozvedovanjih od strani davčne oblasti se mi nakaže, da plačam toliko, kakor je v resnici pripadalo, pridobil sem si na ta način 52 kronic, s tem je povrnjenih onih 50 kron, katere sem plačal v 25 letih. Razun tega imam veliko dobrih knjig, iz katerih sem nabral dokaj lepih in koristnih nauk sam in še marsikateri drugi dosedaj. Lepa zbirka došla bode mi zelo prav, ko mi doraste deca, katera bode imela dovolj dobrega razvedrila ob knjigah. „Slovenec“ v svoji letošnji številki je prinesel jako lepo misel, daj Bog, daj bi se uresničila, in sicer opis „Slovenska domovina v opisih in slikah“. To bi bila nekaka Valvazorjeva slovenska knjiga „Čast Kranjske dežele“. Pisec te ideje misli pa še obširneje, da bi se vsi kraji opisali, koder biva slovenski rod. To bi bilo veselje vsakega domoljuba, če bi dobil v roke tak opis, za par kronic, med tem, ko stane Valvazorjeva nemška knjiga 80–100 kron. Da pa ta velikanski vspeh dosežemo, mora vsak delovati na to, da se čim preje odloči slavna družba sv. Mohorja za ta važni korak, kateri je združen z ogromnimi stroški, kateri se pa da edino v množini doseči, ker drugače ni mogoče. To bi bilo pač delo, s katerim bi se smel ponašati narod slovenski. Vsak naj se potruži, da se vpiše pravočasno, in naj k temu gleda na to, da se enega člana vsaj pridobi, s tem se podvoji armada sv. Mohorja, kateri želi obilo vspeha pisec teh vrstic.

Domače vesti.

(Osebna vest.) Nj. svetost papež Pij X. potrdil je visokočast. gosp. msgr. Matija Jeriha, kanonika novomeškega kapiteljna, v njegovem dostojanstvu kot papeževega častnega komornika.

(Poročili so se:) Dae 9. t. m. g. Ivan Kastelic, mizarski mojster in gdč. Matilda Kalingar, učiteljeva hči. Dne 15. t. m. v Gradcu v cerkvi presv. Srca Jezusovega gosp. Josip Ogoreutz, trgovec in posestnik z gdč. Anico Kogler.

(Velikodušno volilo.) Vdova N. Petrič, katera je pred 5 leti umrla, zapustila je mestnim revežem znesek 900 K. Ta znesek se je dne 30. januarja razdelil v prisostvu ml. gosp. prošta, kateri je v primernem nagovoru opominjal prisotne obdarjene, da se spominjajo v molitvi pokojnice, gosp. župana, kateri je pa pozviljal prisotne, da ta denar vporabljajo za najnujnejše potrebščine, in gosp. Max Brunerja v mestni hiši med 80 mestnih revežev, kateri so dobili po 10, oziroma 20 K. To darilo je ravno v zimskem času našim mestnim revežem kaj dobro došlo in bi bilo želeli, da se ta primer večkrat ponovi.

(Mestna hranilnica v Novem mestu.) V mesecu januarju 1904 je 368 strank vložilo 113.106 K 36 h, 278 strank vzdignilo 78.148 K 28 h, torej več vložilo 34.958 K 8 h. 11 strankam se je izplačalo hipotečnih posojil 42.700 K — h, 102 menici ste se eskomptovali za 38.857 K — h. Stanje vlog 2.664.642 K 30 h. Denarni promet 406.341 K 26 h. Vseh strank bilo je 1084.

(Hranilnica in posojilnica za Kandijo in okolico), reg. zadruga z neomejeno zavezo, imela je meseca januarja 1904 prometa K 170 562.66. Vložilo je 143 strank K 34.663.49, dvignilo 56 strank K 18.113.39. Posojil je bilo danih 120 strankam K 45.700.—, a vrnilo je 148 strank K 39.466.97.

(V bolnišnico usmiljenih bratov v Kandiji pri Novem mestu) se je sprejelo meseca januarja 127 bolnikov, koncem decembra 1903 jih je ostalo 78, skupaj 205. Od teh se jih je opustilo: 63 ozdravljenih, 48 zboljšanih in 4 nezdravljeni. Umrlo jih je 5. Oskrbovalnih dni se je nabralo tekom preteklega meseca 2744. V oskrbovanju jih je ostalo 85.

(Katoliško društvo rokodelskih pomočnikov) v Novem mestu je napravilo 7. t. m. predpustno veselico, ki je bila pač ena najboljših od vseh, ki smo jih videli zadnja leta. Petje je bilo precizno, dasi pesmi niso bile lahke. Videlo se je, da so se rokodelci, kakor tudi gospod pevovodja veliko podrudili, kar moramo le hvaliti. Komični prizor „Priložnost tatu stori“, ki vendar sam na sebi nima nič posebnega, je bil v rokah gosp. staroste L. Ciglerja naravnost izborn. Bolje bi ga morda ne bil mogel nihče predstavljati. Burka „Cigan čarovnik“ se je tudi sploh jako dobro igrala. Pomočniki so se dobro naučili in vrlo potrudili. Hvalo zaslužijo sploh, vendar pa sta se po našem mnenju posebno odlikovala Cigan in Gašpar. Vrli pomočniki, le tako naprej! Predstava bi bila pač zaslužila več obiskovalcev — a ta „predpust nesrečni“ je občinstvo razlil po raznih drugih veselica. Vkljub temu se je vendar razvila v spodnjih prostorih prav živahna zabava, ki je trajala blizu do polnoči v splošno zadovoljnost udeležencev iz višjih in nižjih stanov novomeških.

(„Izlet pod Triglav.“) Pod tem imenom priredili so dne 31. januarja novomeški obrtniki veselico v gostilniških prostorih pri „Slonu“. Očak slovenskih gora se je toliko ponižal s svojimi sneženimi glavami, obložen z večnim ledom, da se je dal prenesti enkrat v dolensko nižavo. Marsikaterega obiskovalca je zanimalo spoznati velikana „Triglava“. Radi tega je bila udeležba jako obilna. Brilanti se lepše ne svetijo, kakor so se blestile v svoji krasoti Triglava snežne glave. Med tem ko so bili vrhovi sneženi, se je vzhodu razvijala prva pomlad v svojem zelenju. Skozi „bohinjski predor“ si videl marsikako veselo lice, ki se je veselilo svojega življenja, ob čaši pristne dolensko kapljice in pečenega purana ter rahlih krofov. Sme biti pač marsikateremu žal, da se ni udeležil izleta. Vsem udeležencem pač ostane v prijetnem spominu „Izlet pod Triglav, katerega so posetili razni stanovi, med temi tudi pristen Srb in cigan Brajdič z svojo tovaršico. Največkrat se ga bodejo pa spomnili v neomoglosti in od boleznin omagani obrtniki, katerem skladu je namenjen čisti dobiček.

(Šola „Glasbene Matice“) sklene prvo šolsko poluletje v torek 23. t. m. Tistega popoldne od 4.—6. ure bode tudi v šolskih prostorih javna skušnja h kateri se vabijo vsi člani in prijatelji „Glasbene Matice“.

(Cepljene trte) bo oddajala na pomlad kmetijska podružnica v Novem mestu po znižani ceni 12 h komad. Vse trte so cepljene na riparijo portalis. Dobe se sledeče vrste: laški rizling, španjol, beli burgundec, silvanec, traminec, portugalka in modra frankinja. Te trte se oddajajo le vinogradnikom, ki imajo svoje vinograde v okrajnem glavarstvu novomeškem. Za trte se je zglasiti zadnji čas do 10. marca t. l. Na pozneje došle prošnje se ne bo oziralo.

(Sadno drevje.) Kmetijska podružnica naznanje vsem p. n. udom, da dobe iz podružnične drevesnice brezplačno po štiri sadna drevesa. Čez to število jih zamorejo udje dobiti proti plačilu 70 h za drevo. Neudje zamorejo drevesa dobiti le v tem slučaju, če bi udje ne vzeli yseh za oddajo namenjenih dreves. Cena drevja za neuda znaša 1 K 20 h. Drevje je izredno lepo in močno. Za drevesa se je zglasiti pred ko mogoče pri kmetijski podružnici v Novem mestu.

(Ameriške trte.) Kmet. podružnica v Novem mestu bo letošnjo pomlad oddajala tudi sajenke riparija portalis in sicer le vinogradnikom iz novomeškega okraja. Cena tem trtam je določena na 2 K 100 trt. Naročniki naj se za te trte pred ko mogoče zglase pri kmetijski podružnici v Novem mestu.

(Živinorejski shod) namerava prirediti kmetijska podružnica v Novem mestu, in sicer prihodnji mesec (najbrž 19. ali 20. marca). Na tem shodu se imajo živinorejci po-

svetovati, kako bi bilo pospeševati našo živinorejo, zlasti rejo bikov z ozirom na dosedanje vspehe živinorejskega zakona. Shod se priredi za kranjske živinorejce sploh, še posebno za naše župane po deželi in pa tiste živinorejce, ki se pečajo z rejo bikov. Natančnejši vspeh shodu priobčimo prihodnjič. Že danes pa opozarjamo vse naše živinorejce na ta shod s prošnjo, da morebitne svoje predloge, nasvete in želje glede tega shoda naznanijo kmetijski podružnici v Novem mestu.

(Nesrečno smrt) je storil 30. prosinca ob 9. uri zvečer na Dvoru Alojzij Pirc, doma iz Srednjega Lipovca. Bil hlapec pri g. F. Pehani iz Žužemberka. Ko je peljal les iz gozda proti domu je hotel skočiti na voz ter je padel pod voz in mu je zadnje kolo vso glavo strlo in je bil takoj mrtev.

(Za I. zasedanje porotnih obravnav), katere se se bodo pričele 29. februarja t. l. pri tukajšnjem okrožnem sodišču, izžrebani so glavnim porotnikom naslednji gospodje: Šular Alojzij, pos. in kramar v Mirni; Hrast Andrej, pos. in trg. v Zatičina; Engle Franc, pos. v Kočevju; Koze Janez, pos. in trg. v Starem trgu; Göderer Franc, trg. in pos. v Kočevju; Knez Franc, pos. in trg. v Št. Rupertu; Tausers Mihael, pos. in trg. na Hribu; Franc Jakob, pos. in zid. mojster v Metliki; Grahek Jožef, pos. v Kočevju; Gliha Janez, pos. in gost. v Krtini; Hrastnik Alojzij, pos. in mesar na Raki; Klun Franc, pos. in gost. v Lienfeldu; Teršelič Janez, pos. v Vihrah; Kresse Anton, pos. v Schalkendorf; Terček Anton, pos. in klobučar v Metliki; Gangl Jožef, pos. in mlinar v Vinici; Petrič J., pos. in občinski predstojnik v Tuševdol; Štefanc Franc, pos. na Ratežu; Tomše Antow, pos. v Čatežu; Sitar Janez, pos. v Toplicah; Šlajpach Alojzij, pos. in gost. v Vel. Loki; Vahčič, pos. in trg. v Cerkljah; Hutter Jožef, pos. in občinski predstojnik v Plöschu; Matzele Janez, pos. in mlinar v Novem taboru; Pisanski Al., pos. in trg. v Sv. Križu; Kržičnik Anton, pos. v Mokronogu; Buch Franc, pos. in klepar v Kostanjevici; Zajc Anton, pos. in gost. v B-strici; Dolenshek Janez, pos. v Dol. Lanknicah; Hofer Fr., pos. v Ravniku; Brulc Jožef, pos. in usnar v Št. Jerneju; Strah Mihael, pos. in usnar v Mirni; Volovec Martin, pos. in trgovec v Št. Jerneju; Kermesec Franc, pos. in kovač v Metliki; Fermann Janez, pos. pek in gost. v Krškem in Malič Peter, pos. v Vinicah. — Nadomestnim porotnikom izžrebani so bili naslednji gg.: Nimrod Nestor, pos. in gost. v Rudolfovem; Ilvskij Ludwig, pos. in pek v Rudolfovem; Turk Anton, pos. v Bisljnu; Perko Franc, pos. in trg. v Rudolfovem; Kastelic Janez, pos. in kovač v Žabji vasi; dr. Poznik Albin, c. kr. notar v Rudolfovem; Rifelj Janez, pos. in mlinar v Lešnicah; Gregorc Jurij, pos. in izdelovatelj dežnikov v Rudolfovem in Bučar Matija, pos. v Srebrničah.

(Razglas.) Na podstavi cesarskega ukaza z dne 15. septembra 1900 drž. zakon št. 154 (§ 3, a) in ministrskega ukaza z dne 18. septembra 1900 št. 156, o odvratanju in zatoru svinjske kuge izračunjena, v Ljubljani meseca januarja 1904 plačevane povprečna tržna cena za zaklane prašiče (brez drobu) vseh vrst, ki ima biti meseca februarja t. l. na Kranjskem za podstavo pri zahtevanju odškodnine za prašiče za klanje, ki se zakoljejo ob izvrševanju zgoraj navedenih dveh ukazov, znaša 90 h za kilogram. To se daje na občeno znanje.

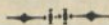
C. kr. deželna vlada za Kranjsko.

* * *

(„Knajpovec.“) — Izhaja zadnji dan vsakega meseca v zvezkih, obsežnih 16 stranih. Glavni urednik J. Okič-Jereb, ravnatelj Knajpovega zdravilišča v Krapini. — Izdaja ga založarna „Goriška tiskarna“ A. Gabršček v Gorici. Letna naročnina 2 K. Spoštovalce umrlega prelata Kneippa in privržence naravnega življenja bo gotovo zanimala yest, da začne izhajati tudi v slovenskem jeziku časopis, ki bo razširjal nauke tega velikega človekoljuba. — Urednik novemu listu bo naš rojak g. J. Okič-Jereb, ki je bil več let urednik nemških „Kneipp-Blätter“ in zdaj ravnatelj Kneippovega zdravilišča v Krapini. (On je tudi duša enakega hrvatskega lista.) Gospod Okič je znan tudi Slovencem iz „Koledarja“ družbe sv. Mohorja, v katerem je pričel svoje delo med rojaki ter ga hoče zdaj nadaljevati s posebnim listom. Njegovo ime je torej najboljšo poročstvo, da bo list zares vreden svojega imena ter bo lahko veliko koristil slovenskemu narodu s svojimi

nauki, slonečimi na naravnih pravilih in naravnih silah. Vse prijatelje Knajpovskih nauk vabimo k sodelovanju. Spise, dopise itd. je pošiljati uredniku v Krapino, — naročnino in oglase na upravništvo lista v Gorico. Naslov: Upravništvo lista „Knajpovec“ v Gorici.

Razne stvari.

* (Lepa hči.) V neki pariški prodajalnici se je sešla pred kratkim v pariških krogih dobro znana lahkoživka Alica Deloy s svojo materjo, katero že 10 let ni videla. Ko jo je mati, od veselja, da jo vidi še živo, hotela objeti, sunila jo je hči od sebe ter je ni hotela poznati. Mater je žalosti zadela kap in je bila na mestu mrtva. — Kakšen bode konec tega dekleta?

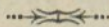
* (Volkovi.) Pri neki trdnjavi pri Przemyslu so napadli volkovi nekega vojaka. Ušel jim je na drevo, a volkovi so ga čakali pod drevesom, dokler ni prišla na njegovo klicanje vojaška patrolja. Tedaj so šele volkovi zbežali.

* (Koledar za pokončevanje škodljivcev na sadnem drevju) v mesecih februarju in marciju: 1.) Sne-manje in sežiganje goseničjih pastij. 2.) Rezanje in sežiganje goseničnih gnezd, da zatremo glogovega belina in zlatoritko. 3.) Odpravljanje prsteničarjevih jajčjih kolobarjev z vrha, kedar obrezujemo drevje. 4.) Izrezovanje suhih vej in omelinega grmičja; nadalje treba ostrgati z debel in vej staro skorjo, mehove in lišaje, da drevje bolj oživi in da ga ubranimo mnogobrojnih kvarljivcev. Odpadke moramo pobirati na razgrnjene rjuhe in sežgati. 5.) Izkopavanje in sežiganje vsega od krvave ušice oslabelega drevja; pomlajenje vseh od krvave uši močao napadenih vrhov. Veje z otekljami od krvave uši, ki so težko pristopne, treba porezati in sežgati. 6.) Ukrivljene poganjke treba odrezati in sežgati, da jih ubranimo listnih ušic; veje z jajčeci od listnih ušic treba namazati z razstopino od mazljivega mila in tobakovega izvlečka. 7.) Izkopavanje in sežiganje drevja, ki so ga uničile gosenice zavrtačeve in kostanjevega prelca. 8.) Gojitev sadnega drevja, ako je zemlja taka. V marcu: 9.) Večkratno otepanje jabolčnega cvetodeva ob ranih urah proti koncu sušca in po toplih legah in opravila v mesecu februarju dokončati.

* (Oklep proti kroglijam.) V arzenalu na Dunaju se je vršila 23. jan. v navzočnosti več častnikov vojaškega tehničnega odbora poskušnja z oklepom, ki ga kroglja ne predere. Uspehi te poskušnje so nepričakovano izborni.

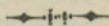
* (Mesto pogorelo.) V Alesundu je zgorelo vse razun 30 malih hiš. Okoli 11 tisoč polnagih ljudi se nahaja na poljih in trpijo strašen mraz, a poleg tega pada dež. Pogreša se nekoliko ljudi, za katere se misli, da so zgoreli. Uvedena je obsežna pomožna akcija. Škode je več milijonov. V luki sta zgorela dva parnika, 32 ladij se je potopilo, da niso zgoreli.

* (Požar v biblioteki.) V vseučilišni knjižnici v Turinu je nastal požar, ki je uničil pet dvoran z 20.060 knjigami in dragocenimi rokopisi.

Smešnica.

(Ne trpinčite živali.) Dva gosta sedita v gostilni. Eden ima nos rudeč, ko večerna zarja. Kar mu sede muha na nos. Ves prestrašen reče drugi; „Spodite vendar muho!“ „Zakaj?“ „Da si ne ožge svojih nožic!“

Naznanila mestnega magistrata.

Mestno županstvo da s tem z ozirom na razglas slavnega c. kr. okrajnega glavarstva v Novem mestu 8. avgusta 1892 številka 8614 znanje, da vsled ministrske naredbi 2. februarja 1857 drž. zak. št. 33, § 12 morajo se posli, pomočniki in drugi delavci kakor tudi učenci, povsod po njihovem gospodarju ali delodajalcu tekom 3 dni po njihovem vstopu ali izstopu ustmeno zglasiti pri županstvu.

Vsaka zamuda teh oznanil vstopa in izstopa kaznuje se po ministrski naredbi 2. aprila 1858 drž. zak. št. 51 z globo 5—100 gld. ali zaporom od 24 ur do 14 dni.

Darovi za dijaško kuhinjo v Novem mestu.

Vlč. g. župnik Jos. Sovič 20 K; vlč. g. kaplan Mih. Zevnik 20 K; vlč. g. župnik Anton Šmidovnik 10 K; Neimenovan 2 K; g. Franjo Prelovec donesek vesele družbe 7 K 40 h; g. Zupančič Franc 10 K; Neimenovan 2 K; dobrotniki iz mesta in Kandije za mesec februar 44 K 90 h.

Umrli so:

2. februarja: Neža Turk, učiteljeva vdova, 84 let, ostarelost, h. št. 157.
3. februarja: Valerija Knoll, pomožnega uradnika hči, 22 mesecev, obojestranska pljučnica vsled obširne opekline, h. št. 80.

Loterijske številke.

TRST,	6 februarja	68	12	65	60	62
GRADEC,	13. „	47	33	21	59	19

Tržne cene dne 8. februarja 1904 v Rudolfovem.

Imenovanje	Hektl. po		Imenovanje	Hektl. po	
	K	h		K	h
Šenica	12	36	Leča	11	71
Rž	11	71	Bob	9	76
Koruzna	11	04	Ajda	10	40
Oves	6	50	Proso	11	04
Ječmen	10	40	Soršca	12	36
Krompir	5	20	Lan	—	—
Fižol	11	04	Jajca po 7 za 40 vinarjev.		
Grah	11	04			

V Toplicah na Dolenjskem prodaja se pred kopališčem nahajajoča se

veranda.

Več se izve pri oskrbnistvu kopališča.

(32-2-1)

Dve lepi in meblovani

mesečni sobi

se oddaste.

Natančneje pri upravništvu „Dol. Novic“.

(36-0-2)

Zahtevajte

v svoj prid vselej

pristno Kathreinerjevo

Kneippovo sladno kavo

samo v zavojih z varstveno znamko
župnika Kneippa in z imenom
Kathreiner ter se skrbno izogibajte
vseh manj vrednih posnemkov.

(43)

V spomin in pobožno molitev bodi priporočena

Neža Turk roj. Krajnc

umrla 2. svečana 1904 v 85. letu svoje starosti.

Graščina Boštanj na Dolenjskem

(nasproti Sevnici)

namerava odprodati na kose nekaj
gozdov, travnikov in njiv.

Natančneje pojasnila se dajejo v graščinskem oskrbništvu v Boštanju in sicer ob sledečih dnevih: 21., 22., 23. februarja (nedeljo, ponedeljek, torek), 28., 29. februarja in 1. marca (nedeljo, ponedeljek, torek) ter 11., 12. in 13. marca (petek, sobota in nedeljo).

(44) Graščinsko imejiteljstvo.

Lepa hiša

je na prodaj v Žabji vasi št. 40 pri Novem mestu z dvema parcelama posestva, ležeča nad studencem. Skupaj za 1700 kron. Hiša ima 2 sobi, kuhinjo in klet. Natančneje se izve ravno tam. (47-3-1)

DVE SOBI se oddaste v najem s 1. marcem v Novem mestu hiš. št. 157 „Mej vrti“. Vodovod v kuhinji in v perilnici, zraven je tudi nekoliko vrta in klet. (48-2-1)

Bražbena prodaja zemljišča in pōda.

Dne 18. marca, to je dan pred sv. Jožefom prodalo se bo na prostovoljni javni dražbi na lici mesta več njiv na mestnem polju, pri Novem mestu, takozvane Polakove njive, dve njivici blizu mestnega pila, Polakov pōd poleg mesta ob ljubljanski in ločenski cesti, dalje večji vrt nad novo sodnijsko palačo. Plačevalo se bo na triletne obroke.

Natančneji pogoji se izvedō v g. doktor Poznikovi notarijski pisarni v Novem mestu. (46-0-1)

Naznanilo.

V najem se dā v Ajdovici blizu farne cerkve

gostilna, prodajalna in mesarija

z vso hišno opravo. Hiša se tudi proda in je zraven tri orale njiv in košenine. — Natančneje se izve pri lastnici v Ajdovici hiš. št. 15., pošta Žužemberk. (49-3-1)

PAS SV. JOŽEFA

dobiva se v knjigarni J. Krajec nasl. v Novem mestu, v Katoliški bukvarni in pri „Ničmanu“ v Ljubljani po K 140.

Franc Škufca na Spodnji Težki vodi št. 13, župnije Stopiče pri Rudolfovem prodaja iz proste roke

lepo novo hišo,

ležečo blizu državne ceste, s zraven spadajočimi njivami in gozdom. Dobi se lahko tudi tam dobro urejen vinograd. Cena ze izvé pri lastniku. (31-3-2)

POSESTVO

z vsem gospodarskim poslopjem, lepimi njivami do 45 mernikov posevte, s sadnim vrtom in hosto (23-3-3)

je na prodaj.

Več pové lastnik Franc Žagar. Dalni vrh pri Novem mestu.

Naznanilo.

Vljudno naznanjam slav. p. n. občinstvu, da sem prevzel s 1. januarjem t. l.

gostilno v Kandiji v g. Rajec-evi hiši.

Potrudil se bom, p. n. častitim gostom vedno z dobrim vinom, kakor tudi z mrzlimi in gorkimi jedili postreči.

Dobiti je tudi dobra domača slivovka v zaprtih steklenicah.

Za obilen obisk se najvljudneje priporočam z vsem spoštovanjem

Josip Vovk,
gostilničar v Kandiji.

(25-3-3)

Sadno drevje.

Lepo izgojene, visoko in poldebelnate jablane ter hruške, za oddati ima deželna kmetiška šola na Grmu pri Novem mestu. Jablane so razun ene vrste, samo žlahtne namizne, hruške pa same moštнице. (51-0-1)

Kravarja in volarja

se išče za gospodarstvo deželne kmetiške šole na Grmu. Prvi služi 16, drugi 14 kron na mesec. Nastop obedveh služb takoj. (50-0-1)

Posestvo in hiša na prodaj!

Obenem gospodarsko poslopje in orodje, njive in dva dela hoste pri Janezu Hervolu v Dol. Kamencah št. 31, pošta Novomesto. (41)

Šivalni stroji

vsakovrstnih sistemov po najnižji ceni in pod ugodnimi plačilnimi pogoji

pri JOS. OGOREUTZ-U
v Rudolfovem.

Največja zaloga vsakovrstnega manufakturnega blaga.
Najnižje cene. (37-3-2)

Zahtevajte pri nakupu

Schicht-ovo štedilno milo

z znamko „jelen“.

Varstvena znamka.

Ono je zajamčeno čisto in brez vsake škodljive primesi. Pere izvrstno.
Kdor hoče dobiti zares jamčeno pristno, perilo neškodljivo milo, naj pazi dobro, da bo imel vsak komad ime „SCHICHT“ in varstveno znamko „JELEN“.

(168-20-14)

Dobiva se povsod!

z proste roke prodam

POSESTVO

v Gorenjem Kotu, obstoječe iz hiše, dveh njiv, košenice, vinograda z zidnico in vso posodo. — Več se izve pri Janez Mirtič-u v Novem mestu št. 213.

(40-3-2)

STANOVANJE

obstoječe iz treh sob, kuhinje, shrambe in kleti, je oddati s prvim marcem t. l. — Več se izve pri

posestniku g. Janezu Košak-u v Novem mestu.

(39-3-2)

Hiša

na Mirni št. 29, zidana, z opeko krita, je iz proste roke na prodaj Pripravna je posebno za kakega rokodelca. Zraven sta tudi dva vinograda, a tudi brez teh se proda. — Pogoji se izvedo pri Ivan Kunšič-u na Mirni.

(34-2-2)

POZOR!

Ženske lase zmešane in rezane kupujem na malo in veliko. Plačam od zdaj mnogo višjo ceno. — S tem opozarjam nabiralce las na moj naslov. — Ivan Svetec, brivec, Rudolfovo, Glavni trg (nasproti mestne hiše),

(272-24-7)

Dunajska-cesta št. 31 poleg velike mitnice ali šrange.

Fr. Seunig v Ljubljani

Hamburg-Amerika Linije

Brezplačna vsakovrstna pojasnila daje od visoke vlade potrjeni zastopnik:

iz Hamburga v Novi York ali pa v Halifax.

V Ameriko zanesljivo v 6 dnevih

direktna, najhitrejša prekomorska vožnja z brzoparniki

Največe najstareje parobrodno društvo na svetu.

Njega parobrodje obsega 280 velikanskih parnikov.

Hamburg-Amerika Linije

Ustanovljeno l. 1360. Kapljice sv. Marka.

Te glasovite in nedosegljive „kapljice sv. Marka“ se uporabljajo za zunanjo in notranjo uporabo. Osobito odstranjujejo irganje in koljenje po kosteh, nogah in izlečijo vsaki glavobol. One delujejo nedosegljivo in spasonosno pri boleznih na želodcu, ublažujejo izmečke, odpravijo naduho, bolečine in krče, pospešujejo in zboljšujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Preženejo velike in male gliste, ter vse boleznizn izvirajoče od glist. Delujejo izborno proti hripavosti in prehlajenju. Lecijo vse bolezni na jetrih in slezih ter kóliko in ščipanje v želodcu. Odpravijo vsako mrzlico in vse bolezni izvirajoče od mrzlice. Te kapljice so najboljšje sredstvo proti boleznim na maternici in madroni, radi tega ne bi smele

1 ducat (12 stekl.) 4 K — v 3 ducati (36 stekl.) 11 K — v
2 ducata (24 stekl.) 8 K — v 4 ducati (48 stekl.) 14 K 60 v
5 ducatov (60 stekl.) 17 K — v

Na razpolago imam na tisoče priznanih pisem, katerih mi ni mogoče radi pomanjkanja prostora navesti. Zato navajam samo imena nekaterih gospodov, ki so uporabljali „kapljice sv. Marka“ z najboljšim uspehom, ter popolnoma ozdravili: Ivan Baretinčić, učitelj; Stjepan Barić, župnik; Ilija Mamić, opankar; Janko Kišulj, kr. nadlogar; Stjepan Seljančić, seljak; Sofija Vukelić, šivilja itd. itd.

Mestna lekarna, Zagreb, Markov trg, št. 50., poleg cerkve sv. Marka. Ustanovljeno l. 1360.

Zdravje je največje bogastvo.